

sagde, med. Det, vi sådan set gør, er, at vi netop – som jeg tror fru Vibeke Peschardt sagde – anlægger en forbedringsstrategi, for vi har mulighederne, fordi der bliver stadig færre ledige.

Derfor kan vi se, at der er plads, der er rum, og der er økonomi til at fremrykke indsatsen og tilbudene til de ledige. Tilbudene skal være bedre, de skal være mangfoldige, og det er derfor, at det nye system, når vi nu får det vedtaget, bliver suppleret med yderligere to arbejdsmarkeds-politiske redskaber.

Det ene er for de langtidsledige, idet man godt kan lave rotationsordninger på det private arbejdsmarked, fordi vi genindfører privat job-træning og supplerer så yderligere med nogle bedre og også mere fagligt acceptable jobpuljer, som har et indhold, der har kvalitet for den enkelte, men samtidig også giver borgerne en bedre service, hvad enten det nu er på børne-området, det grønne område, kulturområdet eller ældreområdet.

Jeg har altså meget svært ved at se, at det skulle være en forringelse at fremrykke nogle tilbud, gøre dem bedre og supplere dem med nye muligheder.

Det andet, vi har været optaget af, er at leve op til regeringens målsætning om, at alle unge mennesker skal have en uddannelse. De skal have en chance for at dygtiggøre sig, en chance for at opkvalificere sig, som det jo også måske lidt sært hedder.

Der har så været stillet nogle spørgsmål om, hvad det egentlig var for noget, de forestillede sig i regeringen om disse unges uddannelse. Der vil jeg godt bede interesserede om at lægge mærke til, hvad der står i lovforslaget. Der står faktisk, at efter 6 måneders ledighed skal man vejlede de unge helst om det ordinære uddannelsessystem, altså SU-systemet. Det kan være korte uddannelser, det kan være lange uddannelser, og vi har i øvrigt fået ganske gode bidrag fra SF til vores løbende finanslovforhandlinger om, hvordan man kan få det konverteret, sådan at man kan udvide uddannelsesindsatsen dér, hvor der er mest efterspørgsel.

Det ser vi naturligvis positivt på, for den bedste vej er selvfølgelig at få de unge ind i det uddannelsessystem, vi kender, og sørge for, at det også fastholder de unges interesse, så de kan færdiggøre en uddannelse. I den situation er de unge fuldstændig ude af dagpengesystemet, idet de er ovre på SU, eller, hvis de går ind i en faglig uddannelse, i et lære- og praktikforhold.

Så er det de forhandlede lærlingelønninger, der er tale om, og de unge er faktisk også ude af dagpengesystemet. Det er altså det helt almindelige uddannelsessystem.

Vi skønner, at der maksimalt er omkring 14.000 unge med de 6 måneders ledighed. Hvis man nu forudsætter, at der er 9.000 eller måske 10.000 af dem, der kommer ind i det almindelige uddannelsessystem, har vi brug for at udvikle nogle nye uddannelser af minimum 18 måneders varighed.

Fru Jette Gottlieb var lidt bekymret for, hvad det nu var for nogle uddannelser. Det er klart, at vi her skal anstrenge os meget for at tage udgangspunkt i, hvad de unge har brug for, hvad de unge gerne vil, og det ville jo være at snyde os selv, hvis vi tror, at alle unge er meget målrettede og springer på en boglig uddannelse eller en faglig uddannelse. Nogle skal måske have noget, der er mere jordnært, noget mere arbejdspladsrelateret, og vi anstrenger os faktisk for, at de unge, som man kan sige er lidt mere praktisk orienterede, også skal have mulighed for at få beviser på, at de har nogle sejre. Der er mange af de unge, som kun har haft nederlag, fordi kravene har været for store eller de har løbet panden mod en mur, og det er faktisk dem, vi tager hånd om, og det gør vi ordentligt og fornuftigt.

Vi synes så, at det er rimeligt i den situation at sige, at det naturligvis skal være på vilkår, som svarer til dem, alle andre, der er i uddannelse, har, og det er SU-vilkår eller lærlingevilkår. Derfor laver vi den samme regel, som der allerede nu er i dagpengesystemet, at alle under 25 på uddannelse får halv dagpengeydelse. Det nye er i virkeligheden alene, at vi indlægger en rådighedsforpligtelse til uddannelse, og vi forpligter os til at sørge for, at der også er en uddannelse, der svarer til de unges interesser.

Så har der også været givet udtryk for bekymring over, hvad vi nu gør ved de ældre. Jeg nævnte før, og jeg skal gøre det ganske kort igen for hr. Aage Frandsen, at vi faktisk sørger for et bedre forsørgelsesgrundlag. Vi sørger faktisk for, at de ældre får nogle flere penge og nogle tilbud, så de også kan få en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, og vi sørger også for – og det er selvfølgelig det, der står for os som noget meget vigtigt – at man får realiseret de sociale kapitler, så man sikrer, at der er nogle arbejdspladser, som kan tage de hensyn til nogle af dem, der er nedslidte.